

DEN DANSKE DYRLÆGEFORENING

Justitsministeriet
Civilkontoret, att. Anne Tønnes
Slotholmsgade 10
1216 København K

16. november 2004
Sagsnr. 0401545
pt/tf/mj

Jmt. modt.

17 NOV. 2004

Høring over Det Dyreetiske Råds udtalelse om katte – sagsnr. 2002-5432-0013

Den Danske Dyrlægeforening har modtaget Det Dyreetiske Råds udtalelse om katte og skal udtale sin store tilfredshed med, at rådet drøfter og stiller forslag om et problem, der igennem mange år har optaget dyrlæger. Som det er ministeriet bekendt, har denne interesse fra dyrlægernes side ført til at foreningen sammen med Dyrenes Beskyttelse og Kattens Værn for et par år siden har udgivet et debatoplæg til lovgivning om mærkning og registrering af katte.

Den Danske Dyrlægeforening er derfor uenig i Rådets tøvende stillingtagen til en egentlig lovgivning på området. Det er foreningens opfattelse at holdningerne til katte i Danmark allerede er sådan, at der er basis for en lovgivningsmæssig ramme for hold og forvaltning af katte. Kun herved kan man forvente en konsekvent ændring af gældende praksis. Der er et klart behov for i lovgivningen at få fastslået ejerskab og ansvar for katte.

Foreningen er endvidere uenig i frivillighedsprincippet, når det gælder mærkning af katte. Selvom erstatningssager og skader i relation til katte er færre end i relation til hunde, redegør Rådet selv for væsentlige grunde til en obligatorisk mærkning af katte. Foreningen finder at chipmærkning er en sikrere og mere permanent mærkningsform end tatovering, men der kræves dog adgang til elektronisk aflæsning. Det er foreningens opfattelse at tatovering - efterhånden som adgangen til læsere bliver mere udbredt - helt vil blive afløst. Registreringen bør naturligvis sikres i forbindelse med mærkningen, og dyrlægerne vil - forudsat et fælles katteregister findes - kunne foretage denne ligesom det i dag sker ved mærkning af hunde.

Det er foreningens synspunkt - ligesom det er Rådets - at kommunerne må påtage sig ansvaret for overvågningen af herreløse katte og de med overvågningen forbundne udgifter. Dyrlægerne vil naturligt - ligesom dyreværnsorganisationerne - bistå kommunerne i arbejdet. Dyrlægerne kan naturligvis ikke udføre dette arbejde uden betaling, men det er foreningens holdning at arbejdet ikke skal betragtes som et egentligt indtægtsområde, der kan sammenlignes med dyrlægernes øvrige praksisarbejde.

Udover det nævnte er Den Danske Dyrlægeforening stort set enig i Rådets anbefalinger. Det skal dog nævnes, at foreningen savner videnskabelig dokumentation for at killinger skal være minimum 12 uger gamle, før de må videreformidles.

Med venlig hilsen

✓
Per Thorup

Akt.nr. 25
Justitsministeriet
Civilkontoret
2002 NR. 5432-0013